

hich Wowzow reczi, liž chze tejšch pschiz-
wesz, so by jene Stadko a jedyn Pastyr byl,
to je ho Sswjatorozniczku sapoczajo, dziej
to Evangelion psches to Zaposchtolste
Prjedowanje woznym Sswjeczi sa-
klinczajo je, a budže hacž do Konza teho
Sswjeta Klyschane. Niž tak, jako bychu
ho schizy Cizlowekojso wobroczič dnr-
beli, a to Evangelion hohrje wsacz.
Pschetož steho nidy nicžo nebudže; do-
kelž ton Czert ktemu pschindž neda.
Ktemu da je bes to ton Sswjet temu
Sslowu napschecziwo, a njecha ho dacž
schtrafowacz. Tehodla budže na Sswje-

czi stajnje schelaka Wjera a Wuciba
wostacz. So pak tu stej: jedyn Pastyr
a jena Wowczerna: To je tak krosen-
nju, so chze Boh schittich kiž temu Evan-
gelionu wjerja, Krystuka dla, k Djezia-
stwu hohrje wsacz, njech su to Židži
aby Pohanojo. Pschetož to je ta prawa
jeniczka Wjera: Krystušowy Łoß po-
sluchacz.

Ktemu pomhaj nam ton swjerno a
jeniczki Pastyr a Bistop naschich Du-
schow, s Wotzom a se swjathym Du-
chom. Kotrymž bydž Česč a Kwalba
do Wjecznosze. Amen.

Na Medzelu Jubilate.

Boh snaje Strundy Wesełosze
Won wje ton prawy sbožny Čas,
Dyž nenamaka žanej Skosze,
A widži swjernosž pola nas,
Da pschindže nenadžužy knam,
A čini welje dobro nam.

Aneže Žesušo, twoji Wuczenizy nemožachu ho do tej malej Kwisle namačacz, kotruž ty
jih wopuschicž chzysche: Menujzy do teho Časja twojeho Čerpenja a Wumre-
cja; we kotrymž ty bralich Kwilu wot nich bje, ale jim psches tušamu tu sbožnu
Wjecznosž warbowat. Ach, moj Kneže Žesušo, kus k hinajšchi nešym, dnžli won.
Čaj ja nemožu sapjecž, ale dyrbu teži, lejder! Jam skoržicž, so ho moj Kosom do
tej Kwisle teho Kschiza jenje namačacz nočže; ale ho husto s Božim Sstowom wu-
reczuje, dyž ty njedže k schizik namne poštač su. so mi pschežo baje: Boh na tebe nespomina, psche-
tož dyby won na tebe spominač, aby twoju Žatosž widžit, by teži ju wjeszje položit, aby teži ju precž
wiač. Won tje nelubuje. Won me čajž ta wupa Žona teho sczerpliweho Hioba husto prasča:
Džeržisch ty hjesčže twjerdže twoju Sswjernosž? Požonuj Boha, a wumr. Hiob 2.
v. 9. Ja hym ho zwar s božim Sstowom wobarač, ale pošel mi tejšch twojeho swjateho Du-
cha k Pomozu. Stymaj ho wjeszje nadžiju dot ydž, a tu Keonu teje Čzerpliwosze dostacz. Čin ty,
moj Kneže, somnu dalje, čajž čzesč; ja chzu kojždy mot smjerom wostacz. Ja wjem, so ho to s lu-
bosžiu a Kjeyschemu mojeje Dusche stanje. Haj, ty prajisch, so je to jeno Kwilka, pschecziwo ta
mnej wjecznej Sbožnoszi. Čin tehodla čajž ho tji sda, ja pod Wutom chzu wostacz. Jeno to jene,
daj mi, Kneže, so pschi tebi mot wjecznu Sbožnosž dostacz. Njet pak chzu kebi twoju Radu
Časowanju twojeho Sstowa wuprosyč we jenym Wuternym Wotze Naschu a Kyrlišchu.

(H) 2

Szenje